

[Hartel.]

i Skoene, blot fordi han maaske krævede nogle Grader mere Afdæmpethed i Udtrykkene end f. Eks. Stauning.

Saa kras i sine Krav om Tilbageholdenhed, som Borgbjerg var under Verdenskrigen, er jo i Dag ingen herhjemme. Hr. Rasmus Hansen bør studere Aargangene af „Social-Demokraten“ fra Verdenskrigen.“

Det er jo ikke mig, der opfordrer det ærede Medlem til det; jeg vilde synes, det var Synd for nogen, om han skulde indlade sig paa det Foretagende, men det er en Udtalelse af Kredse uden for denne Sal og uden for almindelig aktiv Politik, som har en Opfattelse, der i det store og hele dækker, hvad jeg ønskede at give Udtryk for.

Naar jeg særlig fæstnede mig ved Hr. Blædel og hans Virksomhed, skyldes det jo det, at han i udpræget Grad har været de gentagne Fejlvurderingers Mand, og det er ikke tjenligt for den Underretning om Forholdene ude i Verden, som det danske Folk har Krav paa. Mænd, der stadig tager afgørende fejl, naar de skal give en saadan Oplysning, maa det være bedre at faa skiftet ud. Det er jo heller ikke ukendt, at hans Bedømmelse af Forholdene i Saar-Området i Kronikker, der blev sendt hertil, indbragte ham Betegnelsen „ein dänischer Hetzjournalist“ i det tyske Blad „Völkischer Beobachter“, og det var altsaa det, jeg i denne Forbindelse sigtede til.

Det forekommer mig, at Danmarks Politik som Helhed er tjent med en sober, rolig Behandling af Forholdet til Tyskland, tyske Personligheder og tysk Politik, og derigennem vil vi allerbedst ogsaa faa vor egen Politik respekteret, idet det jo er rigtigt, som Ritmester Schäfer siger i en Udtalelse af 8. Oktober dette Aar i „Schleswig-holsteinische Landeszeitung“, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil citere:

„Danmark maa gøre sig klart, at Styrken af dets Politik maales paa de Kræfter i Folket, der staar rede bag den.“

Jeg har i dette Tilfælde sluttet mig til det Synspunkt, Statsministeren havde gjort gældende, og det er med nogen Forbavselse, at jeg ser, at dette har vakt saa udbredt Mishag inden for det Parti, hvis øverste Skikkelse Statsministeren jo maa siges at være.

For øvrigt har det ærede Medlem Hr. Christmas Møller allerede saa tidligt som den 17. Oktober 1934 udtalt Advarsler i dette Spørgsmaal, som jeg fuldt ud kan

underskrive. Jeg maa maaske atter have Lov til at citere en kort Udtalelse:

„Den Stilling, som saa godt som hele den danske Presse indtager over for Danmarks sydlige Nabo, er af en Karakter, som ikke har noget som helst med forstandig Udenrigspolitik eller med Forstandighed i det hele taget at gøre.“

Det var ganske vist dengang, men jeg maa desværre sige, at der har været mange mellemliggende Episoder, der giver denne Udtalelse fuld Aktualitet.

Saa bliver der sagt, at Radioavisen er den, der har Ansvaret for Ansættelse af Foredragsholdere. Jeg er naturligvis ganske klar paa, at det formelt ligger saaledes, men man kan ikke benægte, at det er den danske Statsradiofoni, der stiller sit privilegerede tekniske Apparat til Raadighed for disse Udsendelser, og man vil aldrig ved et saadant Spilfægteri kunne faa Verden overbevist om, at der ikke er en meget nær Forbindelse i saa Henseende. Over for det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen vil jeg endelig gerne have Lov til at udtale min store Forbavselse over en Udtalelse, han fremsatte paa Sp. 1274, der lød saaledes — med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne citere —:

„Formaalet med hele denne Kampagne er aldeles ikke et udenrigspolitisk, nemlig Sikring af et godt Forhold til Tyskland, men et indenrigspolitisk, nemlig Sikring af bedre Agitationsvilkaar for de danske nazistiske Grupper.“

Aldrig har sligt Nonsens nogen Sinde været i min Betragtning, da jeg holdt min Tale her i denne Sal. Ønsker det ærede Medlem altsaa et Opgør med de danske nazistiske Grupper, kan han sikkert faa det ved en Henvendelse paa Partikontoret i Bovrup eller andetsteds; da kan de snakke Nationalsocialisme lige saa meget, de vil ved saadan et Møde, men det har ingen som helst Forbindelse med den Udtalelse, jeg fremsatte her om Danmarks Forhold til Tyskland; det har aldrig været min Tanke, at der derigennem skulde skabes en Dæksmand for nazistiske Bevægelser her i Danmark, og det er mig ufatteligt, at noget Menneske kan komme paa den Art Tanker. Det er vel, fordi man ofte er tilbøjelig til at slutte fra sig selv til andre, hvilket i mange Tilfælde kan være farligt. For øvrigt troede jeg, at vi alle her i dette høje Ting var, om jeg saa maa kalde det, saa voksne, at vi ikke angriber vore Modstandere for det, vi tænker os, at de kunde have sagt, gjort eller tænkt, men for det, de virkelig har